

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. F. Felicis Potestatis Panormitani Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia ... Examen Ecclesiasticum

Potesta, Felice

Coloniæ, 1712

Cap. VII. De sexta clausula. Seu occasione, vel prætextu confessionis
hujusmodi, etiam ipsa confessione non secuta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40060

Resp. non esse denunciandum, juxta dicta in n. 503. si nihil de hac delatione dixit puer in confessione. Bord. n. 57. quia tunc sollicitatio non est immediata, & proximè pendens à confessione, sed remotè. Effet autem denunciandus, si proximè ad confessionem dixisset puero: *Ego ducam in tuam domum obitographum confessionis*; etiam si suam mentem inhonestam non expressisset, ob rationem de n. 507. v. n. 368.

CAPUT VII.

De sexta Clausula

Sub occasione, vel pretextu confessionis huiusmodi, etiam ipsa sacramentali confessione non secuta.

509 **H**Æ duæ particulae, *ocasio*, & *pretextus confessionis*, sunt diversae, quia occasio est confessio verè petita; pretextus verò est velamen, & color confessionis, quæ non est, aut falsa est. Dicitio enim *sub pretextu*, idem significat, quod sub velamine, vel colore alicujus rei, quæ non est, vel jam desinit esse, seu falsa est, l. *sub pretextu*, C. de *translat.* sint pro claritate. Unde occasio confessionis dicit invitationem ad confessionem veram; pretextus verò dicit invitationem ad confessionem coloratam & fictam.

QUÆRES I.

Quis Confessarius vocatus hodie à penitente ad audiendam ejus confessionem domi sequenti die, accessit sequenti die ad ejus domum, & tam confessione postposita sollicitavit. An sit denunciandus?

Resp. affirmativè. Bord. cit. n. 38. quia violavit hanc particulam: *Occasione Confessionis*, quoniam occasionem sollicitandi

accepit à confessione petita à persona verè confiteri volente, data illius temporis opportunitate.

Ut autem hanc particulam à præcedenti particula, *immediatè ante*, distinguas, tres distinguo casus.

Confessarius tripliciter potest penitentem sollicitare, 1. Quando nulla facta prius petitione, penitens confiteri volens genuflectit coram Confessario exposito, qui ante Crucis signum illum prævenit, & sollicitat, 2. Quando facta prius petitione confessionis, Confessarius penitentem prævenit, antequam ille genu flectat, vel antequam ipse confessionem excepturus sedeat, & sollicitet, sive postea confessio sequatur, aut non, 3. Quando facta prius petitione confessionis, Confessarius sedeat, & penitentem genuflexum, antequam narrare incipiat, sollicitet. In 1. casu Confessarius est solùm violator particulae, *immediatè ante*, ut dixi in n. 503. & 504. & non alterius particulae, *occasione confessionis*; quia occasio dicit invitationem, quæ in casu non præcessit actum confessionis. In 2. casu est violator solius posterioris particulae, *occasione confessionis*; quia præcessit invitatio. In 3. autem casu est violator utriusque particulae, & quia sollicitat occasione confessionis; nam præcessit invitatio, & quia immediatè ante, ob dicta superius.

Si autem nulla facta petitione confessionis, Confessarius sollicitet mulierem in Ecclesia existentem, non est denunciandus, etiam si statim post sollicitationem mulier confessionem petat ab eodem, si ille post petitionem non sollicitet; quia occasio, & pretextus, uti causa, debent præcedere effectum sollicitationis, Bord. in *man consult. scilicet*. 25. numer. 32. vide numer. 507.

M m m m m

QUÆ

Q U Æ R E S II.

§ 11 Confessarius post auditam mulieris confessionem, & ibi ejus adulterium, accedit ad ejus domum, ibique, aut in itinere illam sollicitavit, & cum mulier rennisset, Confessarius subjunxit, Cum alius es, adulterata, bene potes me cum. An sit denunciandus?

Videtur, quod non; nam si esset denunciandus, maximè ex illa clausula: *Ex occasione confessionis*; sed non ex ea; quia occasio dicit invitationem, aut provocationem ante actum confessionis, quæ nulla præcessit; igitur non est denunciandus, ut dictum est in 1. casu n. 503.

Resp. tamen esse denunciandum, nedum ut fractorem sigilli, verum etiam ut reum sollicitationis ex occasione confessionis; nam iste occasio sollicitandi desumpsit ex confessione audita, quod ipsemet exprimit per signum externum, per allata verba subjuncta mulieri, quod signum externum non habetur in casu, de n. 503. & ideo ibi eum excusavimus; unde cum in hoc casu cesset ratio excusationis, cessare debet excusatio, & solum dico, non esse denunciandum ex vi sollicitationis, si distantia physica esset tanta, v. gr. plurium dierum, ut sollicitatio prudenter non censeretur moraliter cum confessione conjuncta: v. n. 506.

Ad rationem in oppositum, dico, id esse verum de occasione confessionis faciendæ, minimè de occasione confessionis, dum fit; quæ quidem parit onus denunciationis, non minus, quam illa, si exprimitur per signum externum.

Q U Æ R E S III.

§ 12 Confessarius amore captus cujusdam mulieris, non expectat, ut invitetur, sed ipse eam prosequens die ad confessionem invitat,

accedit ad Ecclesiam mulier, & Confessarius de confessione curans, imò se ad illam mulieri, ut verbum ullum de confessione quatur, illam ante januam Ecclesie vocat, & ibi sollicitat. An sit denunciandus?

R Esp. affirmative. Bord. cit. nam quia est violator illius particularis textu confessionis; sollicitat enim etiam confessionis.

Q U Æ R E S II.

§ 13 Mulier facta conventione cum sacerdote de peccato carnis, agnovit se delictum executionis pro familiaribus domo, et se fingens, eum de eisdem peccatis vocavit sub prætextu confessionis, & eum habuerunt. An talis Sacerdos sit denunciandus?

A Firmat Fagundes lib. 6. in Det. c. n. 17. cum Sanctio; quia ille per se confessionem opportunam ex confessione.

Negant Diana 4 p. tr. 5. res. 57. Ferrus & Leander cit. 9. 24. quia in casu peccatus confessionis non est per se, & per se ordinatus ad sollicitationem, seu ad sollicitationem, sed remotè; proximè enim, & per se ordinatus tanquam medicum ad curandum familiares domus à scandalo, & impium mali: nec res habita, aut sollicitatio, habet ortum ex prætextu, sed ex tractatu peccati. Idem tenet Tancr. tom. 4. tr. 1. de pecc. n. 19. si mulier vocet in sui domum confessionem ex compacto fingens velle confiteri, ut sic decipiat Superiorem ad dandam licentiam exeundi, & tunc rem habeat, n. 516.

Omninò autem est denunciandus, si remota tractans confessionem simulatam, & constantes illudendos, etiam si simulatio sit in condictione mulieris; quia sola simulatio confessionis in sollicitatione opus denunciationis parit, n. 541.

QUÆRES V.

514 *Mulier non ex pacto, sed vere contra confessionis vocavit in sui domum confessarium, qui cum accessisset, a muliere provocatus, habuit rem cum illa. An denunciandus?*

R. Esp. esse denunciandum. Tanet. cit. q. 9. q. 9. quia verè habuit inhonesta cum muliere prætèxtu confessionis.

QUÆRES VI.

515 *Confessarius Regularis ad facilius obediendam a suo Superiore licentiam excedendi, sicut sibi oportere exire è Monasterio ad audiendam confessionem suam penitenti infirmæ, quam amicum non vult audire, sed inducere ad inhonesta, si que in eff. etu accidit. An denunciandus?*

R. Esp. non esse denunciandum. Bord. nu. 178. quia si esset denunciandus, maximè ex prætèxtu, vel ex simulatione confessionis. Non ex prætèxtu; nam prætèxtus est color confessionis cum ipsa penitente, non cum tertia persona. Nec ex simulatione; quia simulatio attenditur respectu loci, non respectu tertiæ personæ; sit enim per ipsum factam confessionem in actu secundo simulatam in loco; in casu autem solum fingitur inspecti futura confessio: v. n. 513.

QUÆRES VII.

516 *Mulier vocavit in sui domum confessarium, non confessionis, sed solum consilii causa, quo dato Confessarius ab ea inhonesta commisit; at quia illa respondit, se nolle assensum ob verocordiam, quam habet in confitenda peccata carnis, confessarius subjunxit, se tunc confessionem excepturum, quando ei placuit. An sit denunciandus?*

R. Esp. non esse denunciandum. Lupus de Inquis. p. 1. lib. 5. diff. 7. & Bord. cit. n. 41.

Ratio est, quia in hoc casu nulla ad est conditio ad onus denuntiationis à Pontificibus requisita. Ostenditur discurrendo per singulas. Hæc, inquam, sollicitatio ad inhonesta non fuit in actu confessionis, ut constat. Non immediatè ante; quia mulier non accessit pro confessione. Non immediatè post, quia ejus confessionem non exceperat, & quando postea exceperat, eam absque ulla sollicitatione dimisit. Non in confessionario, aut simulando confessionem, ut patet. Non occasione confessionis; quia ad sollicitationem non præcessit invitatio ad confessionem. Nec demum ex prætèxtu confessionis; quia nullum præcessit velamen confessionis. Et cum non sit alia conditio, quæ onus denunciandi Confessarium sollicitantem pariat, sequitur, quòd talis Confessarius non sit denunciandus.

Non obstat autem, quòd consensus mulieris ad turpia dependeat postea à confessione, qua non præmissa, eum Confessarius non obtineret. Quoniam licet consensus mulieris à confessione dependeat, non sic sollicitatio; Bulla verò solum loquitur, & disponit de sollicitatione Confessarii, minimè de consensu mulieris sollicitata.

517 Ex his colliges, capita denuntiationis ex vi sollicitationis singillatim sufficientia ad onus denunciandi esse septem, 1. Actus confessionis, 2. Immediatè antè, 3. Immediatè post, 4. Occasio confessionis, 5. Prætèxtus confessionis, 6. Confessionarium, 7. Simulatio confessionis.

QUÆRES VIII.

518 *Mulier accessit ad Confessarium dicens se velle sequenti die confiteri, Confessarius autem non sequenti die, quando hac pro confessione accedere debet, sed tunc eam sollicitat extra Confessionarium, nec Confessionem simulans. An sit denunciandus?*

M m m m m 2 Non

Non esse denunciandum; tenent Leander *cit. q. 20. Castropol. tom. 1. tr. 4. disp. 9. punct. 8. n. 4.* Sancius, & Trullench. apud Leandrum; quia tunc sollicitatio non est proxima confessioni faciendæ, sed est proxima conventioni de illa agenda. Idem tenent Tancr. *tom. 4. tr. 1. de Penit. q. 16.* qui solum dicit esse denunciandum, si mulier dicat se velle, non cras, sed statim confiteri, & Confessarius dissuadeat, & inhonesta tractet, &c. *v. n. 507.*

519 Ego tamen puto esse denunciandum ratione illius particulæ, *occasione confessionis*: quia ex invitatione ad Confessionem sequenti die faciendam sumpsit Confessarius occasionem & opportunitatem sollicitandi. Unde licet sollicitatio non sit proxima confessioni, est proxima petitioni confessionis. Item quamvis invitatio, & occasio confessionis non sit proxima confessioni physice, & quoad tempus, est illi proxima moraliter, & quoad ordinem, ex intentione ipsius mulieris, quæ talem petitionem per se ordinavit ad confessionem sequenti die faciendam; ex quo fit, quod ejus petitio hodie facta, censetur moraliter cum confessione crastina conjuncta, non minus, quam volitio efficax occidendi cras inimicam est moraliter cum crastino homicidio conjuncta; ex quo fit, quod quando in confessione exprimitur homicidium, non sit talis volitio exprimenda; non alia ratione, nisi quia hæc volitio hesterina non est moraliter interrupta ab hodierno homicidio.

Ratio igitur ad oppositum, quod sollicitatio non sit proxima confessioni faciendæ, solum probat, quod Confessarius non sit denunciandus ex vi aliarum particularium: *Immediatè ante, vel post*: non probat autem, quod non sit denunciandus ex vi hujus particulæ: *Occasione confessionis*. Post hæc scripta

inveni pro mea sententia Bord. *in meo Casu. sect. 25. n. 33.*

Hæc mea decisio corroboratur etiam in casu n. 510. ubi nulla est in re confessio sollicitatio distat per diem ab invitatione confessionem, & tamen Confessarius sollicitantem denunciandum esse dicitur.

Q U Æ R E S II.

520 *Mulier accessit ad Confessarium, & statim confiteretur, Confessarius autem dissuasit ex mala intentione, ut postea non provocaret ad inhonestam, ac tunc notum habet, nec per aliquod signum pravam intentionem ostendit; sed recedente muliere, accepit ejus domum, & ibi, aut in eorum, in Ecclesia sollicitavit. An sit denunciandus.*

Videtur, quod sit denunciandus, quia sollicitatio est facta occasione confessionis, & incepta immediate post petitionem confessionis per ipsum actum dissolutionis, qui fuit inhonesta, utpotè facta postea provocandi ad inhonestam; & tunc ipse specificatur à fine: & solum non videtur denunciandus, quando ex circumstantiis constaret, quod dissuasio non fuerit facta in alium finem; licet postea per accidens sollicitatus tractatus inhonesta, uti supra, in multis.

Resp. negativè Tancr. *tom. 4. tr. 1. de Penit. disp. 7. quæst. 16. pag. 126.* ubi dicitur esse sententiam communem. Ratio est, quia supposita ea mala intentione, Confessarius melius, seu minus malum facit dissuasione mulieri confessionem, & ab ea se excusat, quam eam excipiendo; nam sic libere sacrilegio, quod incurreret in peccato mortali; sed si confessionem accepisset, provocando postea in iniuriam, esset sollicitator in confessione, nec denunciandus, ac proinde non denunciandus, *ut diximus in n. 507.* in simili in hoc casu,

Præterea dissuasio illa, si attentè consideretur, non est inhonesta, quia ejus finis non est provocatio futura, sed vitatio sacrilegii, & periculi sollicitandi in confessione, stante intentione postea mulierem provocandi; qui finis est in se bonus, & solum concomitanter se habet ad intentionem postea provocandi. Simili ratione dicimus in tom. x. de Voto, esse honestum, & tenere votum, quando voves decemofynam, si non capiaris in furto, si obtineas prolem ex adulterio, quod intendis; quia tunc finis voti est salus, & proles, quæ sunt in se bona; furtum verò, aut adulterium non est finis, aut effectus à voto intentus, sed solum concomitanter se habet.

Similiter ob eandem rationem, si Petrus tentatus à Virgine ad rem, nolens fornicationem, & volens vitare periculum, quòd immineret, fornicationem dissuadeat, intendens illam ad sola oscula provocare; talis dissuasio inhonesta non esset, licet conjuncta cum intentione mala osculorum; quia solum concomitanter ad illam se haberet.

Tum quia talis dissuasio materialiter, & per accidens se habet ad provocatiorem mulieris; nam Confessarius, etiam si ejus confessionem exciperet, posset postea in itinere, &c. eam provocare absque eo, quòd esset denunciandus: v. n. 503. & 504.

Cum igitur talis dissuasio confessionis non habeat pro suo fine provocationem ad inhonesta postea faciendam, nec sit effectus, aut medium intentionis illius, sed solum concomitanter se habeat, non videtur inhonestatem contrahere, nec esse casus denuntiationis.

Talis tamen esset, si dissuasio confessionis statim post petitionem factæ Confessarius immediatè subjungeret aliqua verba, aut signa cum futura provocatione connexa, &

ad illam ordinata, v. gr. si diceret mulieri; *Non cures modo confessionem, quia prius habeo tecum loquus;* aut aliquod signum adderet pravam intentionem indicans, de quibus n. 498. & à n. 554. ad 574. tunc quidem esset casus denuntiationis, quia provocatio futura esset incepta per illa verba, aut signa immediatè post confessionis petitionem, juxta dict. n. 506. 507. 511. & 570.

QUÆRES X.

521 *Mulier accessit ad Confessarium fictè dicens se velle confiteri; Confessarius autem confessionem dissuasit, & statim tractavit inhonesta. An denunciandus?*

Resp. esse denunciandum. Tancr. cit. q. 19. quia Confessarius nesciens fictionem mulieris, verè ex parte sui tractavit inhonesta occasione confessionis.

CAPUT VIII.

De septima Clausula

Sive extra occasionem confessionis in Confessionario.

QUÆRES I.

522 *Confessarius extra confessionem, nec simulans confessionem, in Confessionario sedens sollicitavit mulierem pariter ante Confessionarium stantem, aut sedentem. An sit denunciandus?*

Negant esse denunciandum, Leander cit. q. 30. & apud ipsum Freiras, Fagundez, Soufa, Cattropal. Lazana, Sancius, Hurtado, Bossius, Donatus tom. 3. tr. 13. q. 53. & alii, quorum ratio est solutio fundamenti oppositi. Nimirum quia Greg. XV. per suam Bullam universalem editam 30. Augusti 1622. Decretum Pauli V. declaravit, mitigavit, aut restrixit ad terminos simulationis per illa

M m m m 3 ver-